

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ

أَنْ لَا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمِ الْبَيْمِ

HZ. NUH VE TUFAN

Değerli kardeşlerim!

Yüce Allah bütün peygamberleri müjdecî ve uyarıcı olarak göndermiştir. Bu peygamberlerden biri de Hz. Nuh (as)'tır. Bütün peygamberler gibi Hz. Nuh da kavmini Allah'a iman ve ibadet etmeye davet etmiş ondan başka taptıkları putları reddetmeleri için mücadele etmiştir. Hz. Nuh kavmine: **"Ey kavmim! Allah'ı hakkıyla tanıyın ve yalnız O'na kulluk edin. Zira sizin O'ndan başka gerçek ilahınız yoktur. Korkarım ki [Allah'a şirk koştuktan vazgeçmediğiniz takdirde] o dehşetli günün azabına yakalanacaksınız. Kavminin ileri gelenleri, 'Bizce sen düpedüz şaşırmışsın, saçmalayıp duruyorsun.' dediler. Bunun üzerine Nuh şöyle dedi. "Ey kavmim! Saçmaladığım filan yok benim! Ben alemlerin rabbi Allah tarafından gönderilmiş bir elçiyim. Ben size rabbimin ayetlerini tebliğ ediyor, öğüt veriyorum. Yine ben Allah'tan gelen vahiy sayesinde sizin bilemeyeceğiniz şeyleri biliyorum. Günahattan sakınıp da rahmete kavuşasınız diye, içinizden sizleri uyuracak bir adam vasıtasıyla rabbinizden size bir vahiy gelmesine şaşırдыңız mı? "**¹ dedi.

Değerli Müminler!

Hız. Nuh (as)'ın daveti karşısında kavminin azgınlığı arttı ve iman etmediler. Hatta ona inananların fakir ve toplumun alt kademesinden insanlar olduğunu bahane ederek alay ettiler. Peygamberlik davasından vazgeçmemesi durumunda onu taşlamakla, ülkeden çıkarmakla tehdit ettiler. Daha da ileri gidip **'madem bizi azapla korkutuyorsun, o zaman üzerimize o azabı göndersene!'**² diyerek meydan okudular. Hz. Nuh'un onca öğüt ve nasihatî karşısında kavminin sadece düşmanlığı arttı. En sonunda Hz. Nuh **'Ey rabbim, onların beni yalanlamalarına karşı sen bana yardım et'**. diyerek Allah'a dua etti. Allah da ona **"Sen bizim nezaretimizde bir gemi yap. Geminin içine sana inananları ve her hayvandan**

birer çift al."³ dedi. Hz Nuh marangozdu. Allah'ın emriyle bir gemi yapmaya başladı. Kavmi bu kez de, deniz olmayan yerde gemi yapıyorsun ha, diyerek onunla alay ediyordu. Nihayet gemi bittiğinde Hz. Nuh gemiye her hayvandan birer çift aldı. Kendisine iman eden üç oğlu ve onların eşleriyle az sayıda mümini de gemiye bindirdi. Hz Nuh'un karısı ve bir oğlu iman etmedikleri için gemiye binmediler. Nihayet tufan başladı. Tufan esnasında hem gökyüzünden yağmurlar boşalıyor. Hem de yerden sular fişkıriyordu. Her taraf sularla doldu, taşıtı. Kısa zaman içerisinde Hz. Nuh ve gemidekiler hariç herkes boğularak helak oldu. Hz. Nuh'a **"Seni o zalimler topluluğundan selamete erdiren Allah'a hamdolsun. Rabbim beni bereketli bir ülkeye çıkar."**⁴ diye dua etmesi vahyedildi.

Değerli kardeşlerim!

Nuh (as)'ın kıssasında bizler için birçok dersler vardır. Bu dünyada bulunuş gayemiz Allah'a iman ve ahlaklı bir insan olmaktır. İman eden her bir kulun sonu mutlak kurtuluş, inkar eden her kulun sonu da felaket ve yıkımdır. En büyük zenginlik Allah'a iman zenginliğidir. Allah'a iman bizleri her türlü felaketten korur ve selamete ulaştırır. Hutbemi Nuh'un iki evladına olan nasihat ve vasiyeti ile bitiriyorum. **"Vefat vakti geldiğinde Allah'ın peygamberi Nuh (as) iki oğlunu çağırıldı ve dedi ki: "Size kısaca şu vasiyeti yapıyorum. Size iki şeyi emrediyorum ve iki şeyi yasaklıyorum: Allah'a ortak koşmayı ve kibirlenmeyi yasaklıyorum. "Lâ ilâhe illâllâh" demeyi emrediyorum. Çünkü gökler, yer ve bu ikisi arasında bulunanlar bir kefeye, Lâ ilâhe illâllâh diğer kefeye konya Lâ ilâhe illâllâh onlardan ağır gelir. Gökler ve yer bir halka olsalar da Lâ ilâhe illâllâh onların üzerlerine konya, onları çatlatır ya da kırar. Size 'sübânallâhi ve bihamdihî' demeyi de emrediyorum. Çünkü bu her şeyin duasıdır ve her şey bununla rızıklandırılır."**⁵

İnsanlığın ikinci atası olan Nuh (as) başta olmak üzere Hz. Adem'den son Peygamber Muhammed Mustafa (sav)'e kadar bütün peygamberlere salat ve selam olsun.

Hollanda Diyanet Vakfı

¹ Araf, 7/ 59-63.

² Hud, 11/32.

³ Muminun, 23/25-26.

⁴ Muminun,23/28-29.

⁵ İbn Hanbel, II, 225.